

ת"פ 19439/01/20 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד אליהו גרטנר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19439-01-20 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
גרטנר

בפני	כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
בעניין:	המאשימה
נגד	בית המכס ומע"מ ירושלים
הנאשם	אליהו גרטנר
	ע"י ב"כ עוה"ד סלבה רודנקו וירון פינחס אסידון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע ריבוי עבירות של מסירת דוח"ות הכוללים ידיעה כוזבת במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיפים 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - **החוק**), שימוש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי ס' 117(ב)(8) לחוק, ואי הגשת 12 דוח"ות תקופתיים במועד (12 עבירות) לפי ס' 117(א)(6) בקשר לס' 67 לחוק ותקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף תשל"ו-1975.
2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם נרשם כעוסק מורשה בענף הפרסום בחודש פברואר 2001. בשנים 2011-2015 ניהל הנאשם משרד פרסום, יחסי ציבור והוצאה לאור של מקומון בשם "עלון" בשכונת רמת שלמה בירושלים. מבלי לשוב על האמור בכתב האישום אציין שבשנים הרלוונטיות נהג הנאשם למחוק חלק מהחשבוניות שהפיק ולדווח על סכום מופחת מן הסכום שהרוויח בפועל. הנאשם לא דיווח על עסקאות בסך כולל של 2,135,239 ₪ שמס הערך המוסף הכלול בהן הוא 375,568 ₪. כמו כן לא הגיש הנאשם 12 דוח"ות תקופתיים בסך כולל של 132,021 ₪, הכל כמפורט בכתב האישום.
3. ביום 20.10.21 הודיע ב"כ הנאשם לביהמ"ש שהנאשם הסיר את המחדל ועל כן בקש להודות בכתב האישום המתוקן ולהשלח לשירות המבחן על מנת שתשקל האפשרות להעביר את עניינו לבית המשפט הקהילתי.
4. ביום 22.2.22 הוגש תסקיר התאמה לבית המשפט הקהילתי בו נקבע שהנאשם נעדר מוטיבציה להליך שיקום כוללני והוא אף שולל צורך או רצון בליווי וטיפול, ועל כן איננו מתאים לבית המשפט הקהילתי.

5. משכך ונוכח עמדתה העונשית של המאשימה, נשלח הנאשם אל הממונה על עבודות שירות על מנת שתבחן התאמתו לריצוי מאסר בדרך זו.

6. בטרם אדרש לטיעוני הצדדים, אין מנוס מהתייחסות קצרה להתנהלותו של הנאשם. כאמור, הנאשם הורשע ביום 20.10.21 לאחר שבא כוחו הצהיר שהנאשם הסיר את המחדל. הצהרה זו התבררה כלא מדויקת ולמעשה עד למועד כתיבת גזר דין זה המחדל לא הוסר במלואו, אלא רק חלקית. בנוסף, בתיק זה עשה הנאשם כל שלא ידו על מנת לדחות את הקץ. כך הוגשו אינספור בקשות דחייה מטעמים רפואיים - של הנאשם או של בא כוחו, כך הוגשו בקשות שונות למתן ארכה לצורך הסרת המחדל וכיו"ב. גם במועד הטעונים לעונש טען ב"כ הנאשם שהמחדל הוסר אולם התברר שלכל היותר הוסר חלקו וקיים מתווה לסילוקו המלא בעתיד. לכך אתייחס בהמשך.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה עמד על נסיבות ביצוע העבירות, כמו גם על הפגיעה בערכים המוגנים שבבסיסן. הודגש שנוכח הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים, חזרה הפסיקה על הצורך ליתן משקל מכריע לשיקולי הרתעה על פני נסיבותיו האישיות של מבצע העבירה, והענישה היא לרוב ענישה מאחורי סורג ובריח. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה, הובהר סכום המס שנגרע מהקופה הציבורית שלא כדין (כ - 500,000 ₪) אשר טורם שולם במלואו (הנאשם שלם סך של 335,000 ₪ עד מועד הדיון). עוד הודגש אלמנט המרמה הקיים בעבירות אלה. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דנא נע בין 6 ל - 18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש המתאים, בשים לב לסילוק החלקי של המחדל, לעובדה שמעשיו של הנאשם כללו מרמה ותחבולה ולדחיות הרבות שניתנו לנאשם על מנת שיסיר את המחדל - ושאותן לא ניצל - עתר להשית עליו 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ש"ח. הוגשה אסופת פסיקה.

8. ב"כ הנאשם שב וטען שיש להתייחס אל הנאשם כאל מי שהסיר את מחדליו שכן נותר רק חלק אחרון לתשלום. משהוסרו המחדלים, לשיטתו, הרי שמתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי וקנס או של"צ ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

דין

מתחם העונש ההולם

9. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. דומה שאין חולק בדבר חומרת מעשיו של הנאשם. הפסיקה שבה וחזרה על כך שעבריינות כלכלית בכלל,

ובתחום המיסים בפרט, יש בה כדי להוביל לפגיעה בציבור כולו. פגיעה כאמור מתבטאת במספר מישורים; היא פוגעת בערך השוויון בנשיאת נטל המס, משבשת את פעילותו התקינה של מנגנון גביית המסים, כמו גם פוגעת במשק כולו. נפסק לא פעם שעבריינות מסים שקולה במידה רבה לשליחת יד בקופה הציבורית.

11. בשים לב לנזק הרחב העומד בבסיס ביצוע העבירות דנן, עמדה הפסיקה על הצורך לנקוט במדיניות ענישה מחמירה. ראו לעניין זה הדברים שהובאו זה מכבר ב-רע"פ 4791/08 **נפתלי כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.02.09), לפיהם "עוד נקבע כי בעבירות ממין זה יש ליתן משקל יתר לשיקולי ההרתעה על פני שיקולי האישיים של הנאשם, בין היתר בגלל הקושי לאתר עבירות ממין זה והחשיבות לעגן ולחדד את האיסור הפלילי בהעלמות מס" (בפס' 14). הלכה זו לא איבדה מכוחה ורלבנטית גם כיום (ראו למשל: רע"פ 6779/19 **מפארג'ה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.10.19), בפס' 7; רע"פ 5052/21 **בן שלמה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.8.21), פס' 9 (להלן- **עניין בן שלמה**)).

12. בחינת נסיבות ביצוע העבירות מצביעה על כך שמידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני-גבוה. עובדות כתב האישום מלמדות שהנאשם פעל להתחמק מתשלום מס, בכך שהעלים הכנסות בסכום שעולה על 2 מיליון ₪. למותר לציין שהמדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון ושיטתיות, והדבר נטוע בסוג העבירה בה הורשע הנאשם הכוללת יסוד של מטרה.

13. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, זו נועדה לתת משקל משמעותי לשיקולי הרתעה על פני מתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובאה לידי ביטוי בעונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ברי שהדבר תלוי באופי העבירות, ובפרט היקף ההתחמקות ממס והמאמצים שנעשו להסרת המחדל. (ראו השו"ג: **עניין בן שלמה**; רע"פ 4507/21 **הלוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.6.21)). בנוסף, עיינתי באסופת הפסיקה שהגישה המאשימה וכן בפסיקה אליה הפנה הסניגור. מצאתי שהפסיקה שהגישה המאשימה תומכת במתחמי הענישה להלן. הפסיקה אליה הפנה הסניגור אינה מתאימה וזאת מן הטעם, כאמור, **שעד מועד הטיעונים לעונש לא הסיר הנאשם את המחדלים במלואם**. בהינתן נסיבות ביצוע העבירה ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, אני סבורה שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

14. הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי לו הסתבכות ראשונה בפלילים. עוד אשקול לזכותו של הנאשם את העובדה שהודה במיוחס לו וחסך מזמנו של בית המשפט, אם כי הדחיות הרבות שנתבקשו בתיק זה (חלקן ביום שלפני הדיון, ולרבות בקשה לדחיית מועד מתן גזר הדין) רחוקות מלהוות חסכון בזמן שיפוטי.

15. בטיעוני הצדדים לעונש עלה שהנאשם טרם הסיר את המחדל. ההגנה אמנם טענה שמרבית המחדל הוסר, אולם לא אוכל להתעלם מכך שלנאשם ניתנו ארכות רבות על מנת להסיר את המחדלים במלואם והוא לא השכיל לנצלן. ביום 7.3.23 הוגשה בקשה לדחות את מועד מתן גזר הדין מן הטעם ש"מסיבות טכניות" ההעברה

הכספית לרשות המסים לא צלחה. הבקשה נדחתה תוך שציינתי שעייפתי מהתנהלותו של הנאשם. בנסיבות אלה, אעניק לנתון זה בדבר הסרת המחדל משקל מוגבל.

16. לאחר עיון, אני סבורה שיש להיעתר לבקשת ההגנה ולהשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

17. אכן, אין לחדד שככלל על בתי המשפט להשית עונשים מאחורי סורג ובריח כאשר עסקין בעבירות מס בנסיבות שבפניי. ברם, כלל מושרש הוא שענישה היא לעולם אינדיבידואלית ומושפעת מן הנסיבות העולות במקרה הנדון. במקרה שבפניי, מתקיימות נסיבות משמעותיות המצדיקות סטייה מן הכלל האמור.

18. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר. המאסר ירוצה בעבודות שירות. משחלף המועד לתחילת ריצוי ע"פ חוות דעתו של הממונה - יינתן מועד חדש לתחילת ריצוי שלא יהיה עובר לחלוף 45 ימים מהיום.

ב. מאסר למשך שישה חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם על סעיפי חוק מס ערך מוסף.

ג. קנס בסך 10,000 אלף ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.23.

מזכירות תשלח גזר הדין לממונה על עבודות שירות

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אדר תשפ"ג, 12 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.